# Wat heeft bidden voor zin als God toch alles al weet?

Over de misleiding van het kerkelijke bidden en de bevrijding van de innerlijke wandel. Vraagt God eigenlijk wel van jou dat je gaat bidden op de manier die je altijd is aangeleerd?

Het 'bidden' zoals men dat leert van de dominee, de pastoor of welke predikant dan ook, staat mijlenver af van wat de Schrift ons werkelijk leert. Jacobus is er haarscherp: *"U bidt wel, maar u ontvangt niet, omdat u verkeerd bidt"* (**Jacobus 4:3**). We bidden namelijk vrijwel altijd vanuit onze eigen begerigheden, ons eigen onbegrip en ons eigen ego.

En wat leer jij van je predikanten zodra het tegenzit? Vrijwel ongemerkt leer je om God ter verantwoording te roepen. Bidden wordt een religieus verhoor waarin de rollen zijn omgedraaid: jij treedt op als Rechter, en de Allerhoogste moet plaatsnemen op het beklaagdenbankje.

**De vragen borrelen al snel op:**

- *"Waarom moet ik zoveel lijden?"*
- *"Waarom is er zoveel ellende op aarde?"*
- *"Waarom ben ik ziek?"*
- *"Waarom moet ik überhaupt bidden als U toch niets terugzegt?"*

Doet dit au? Het zou wel moeten. Want zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

Van enige nederigheid is in zulke gebeden geen enkel spoor te bekennen. Het is pure, bedekte hoogmoed. Het is de mens die eist dat God Zich aan hem verantwoordt. Men noemt het vroomheid, maar het is in werkelijkheid het voortzetten van de aloude zonde van de verleider: jezelf boven God stellen en Zijn bestuur bekritiseren.

**De Oorzaak: De breuk door de zondeval in de kosmos**
Wie God de schuld geeft van de ellende op aarde, vergeet de werkelijke oorzaak van onze situatie. Paulus legt in de brief aan de Romeinen haarscherp uit waar de afstand en het lijden vandaan komen:

***ROMEINEN 5 19*** *"Want zoals door de ongehoorzaamheid van* ***één man*** *(aldus de grondtaal) velen tot zondaars gesteld zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen tot rechtvaardigen gesteld worden."*

Door de zondeval van die **ene man (Satan)** is de natuurlijke, vanzelfsprekende gemeenschap met de Oorsprong verbroken. De aarde is een leerschool geworden, een plaats van loutering waar de mens geconfronteerd wordt met de gevolgen van de afval. De ellende, de ziekte en de stilte zijn niet het gevolg van een willekeurige God die 'niets doet', maar van de kosmische breuk waarin de mensheid is terechtgekomen.

Bidden is daarom nooit bedoeld als een lijstje met verzoeken of een eisenpakket om God te informeren c.q. ter verantwoording te roepen, maar als de weg terug naar de Bron. Bidden is wandelen, wandelen met God, wandelen die je met je ogen open, want anders knal je overal tegenaan. Zie ook spreuken 16:30?

**Spreuken 16:30** Hij doet zijn ogen dicht om verderfelijke dingen te bedenken, bijt hij op zijn lippen, dan voert hij kwaad uit.

**Marcus 4:12** Er staat immers geschreven: "Hun ogen zitten dicht en hun oren zijn doof. Daarom zullen zij niets zien, horen of begrijpen. Daarom kunnen zij niet naar God terugkeren, want dan zou Hij hen vergeven."

### Waarom bidden als Hij alles al weet?

Het idee dat wij God moeten inlichten over onze nood is een grote misvatting. Jezus ontmaskert die gedachte direct vlak voordat Hij Zijn leerlingen leert bidden: *"Uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u Hem erom bidt."* — **Mattheüs 6:8**

Als God alles van tevoren al weet, heeft het informeren van God dus nul komma nul zin. Waarom zou je bidden?

Niet om God te veranderen, maar om **jezelf** te veranderen. Gebed is het bewust afleggen van je eigen hoogmoed en je eigen verstand (**Spreuken 3:5**). Het is het moment waarop je stopt met eisen, stopt met redeneren en stopt met het zoeken van uiterlijk vertoon.

Jezus geeft hier de enige juiste houding voor aan: *"Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is..."* — **Mattheüs 6:6**

Echt gebed is onzichtbaar voor de wereld. Het vindt niet plaats op een kansel, niet in vrome, doordachte formules en niet in het zicht van de massa. Het trekt zich terug in het verborgene.

Het echte bidden: Wandelen in de stilte
Wat blijft er dan over van bidden? De profeet Micha vat het samen in één enkele, diepe opdracht: *"Niets anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God"* (**Micha 6:8**).

Bidden betekent in de praktijk simpelweg: **met God wandelen**. Pas als je met God wandelt, dán pas bid je 'onophoudelijk' (**1 Thessalonicenzen 5:17**).

Onophoudelijk bidden is niet dat je de hele dag vrome zinnen opzegt. Het is dat je in de stilte van je gedachten doorlopend met Hem verbonden bent. Het is met regelmaat even een knipoogje naar boven brengen. Of zoals Jezus deed in Zijn zwaarste uren: bidden met een zucht.

Meer is het niet. Want God weet toch al wat er in je hart omgaat voordat het je lippen verlaat.

## De rust van het overgeven

Wanneer dit inzicht in je hart landt, valt de loodzware lading die de theologie op het bidden heeft gelegd er in één klap vanaf. Gebed is geen prestatie, geen vrome verplichting en geen debat met de Schepper.

Het is het volkomen loslaten van de controle. Het is de stilte opzoeken, de ruis van de wereld en het eigen ego uitschakelen, en in volle nederigheid zeggen: *"Vader, U weet het al. U overziet het. Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede."*

Dat is het nut, de werking en het uiteindelijke doel van persoonlijk gebed: het brengt de rust en de vrede terug in het hart van de mens die leert wandelen met zijn God.

**Kort samengevat**: jij bent een gevallen engel uit de Hoge, jij moet leren om in nederigheid met de Vader te wandelen. Het kwaad (Jesaja 45:7) is noodzakelijk om de eeuwige vrede te bewerkstelligen. Jij zult door jouw aardse ervaringen in de Nieuwe Hemel de getuige zijn die voor eeuwig zal waarschuwen voor de hoogmoedigheid.